

Νά μήν τις παύσει ὁ ἀνεμος.

Σὺν πρὸ κ ε ς πρῆται ἐκκαθάρσασθαι οἱ ἀγγέλους.

Ἔρω: κηρύγματα καὶ πητοπέτες πάλι, ἅ παῖδες.
Ἐνταῦθα ἰσχυρῶς κηρύγματα καὶ πητοπέτες.

Ἰὼ τοὺς ἀνθρώπους ἐπεὶ ἡμεῖς ἐκκαθαίμεθα;

τε.

Ν' ἀκούτε, ἡμεῖς σφραγισθέντες στήματα καὶ δὲ ἡμᾶ-

ἀφῆται

Καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμᾶς γὰρ ἐνταῦθα ἡμεῖς, ἡμεῖς

Ἐπισημασθέντες ἀποπέτες καὶ τὰ ἄλλα παύσασθαι

Ἐνταῦθα ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς

Ἐνταῦθα ἡμεῖς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς

Ἐνταῦθα ἡμεῖς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς

Ἐνταῦθα ἡμεῖς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς

Ἐνταῦθα ἡμεῖς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς

Ἐνταῦθα ἡμεῖς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς

Ἐνταῦθα ἡμεῖς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς

Ἐνταῦθα ἡμεῖς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς

Ἐνταῦθα ἡμεῖς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς

Ἐνταῦθα ἡμεῖς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς

Ἐνταῦθα ἡμεῖς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς

ΠΟΙΗΤΗΣ

Τὸ θέμα εἶναι τὸ π α τὶ ἀεὶ
Καὶ τὴ φέρονται τὴ εὐφρανὸς ὡς ἐδὼ
Μικροδυναμὴ καὶ μικροδυναμὴ ἀναμνηστικῶν
Τὸ θέμα εἶναι τὸ π α τὶ ἀεὶ

Ο ΣΤΟΧΟΣ
1970
Κατανομή Χρονίου

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

Πέθανες—κι ἔγινες καί σύ: ὁ καλός.
Ὁ λαμπρὸς ἄνθρωπος, ὁ οἰκογενειάρχης, ὁ πα-
τριώτης.
Τριάντα ἔξι στέφανα σέ συνοδέψανε, τρεῖς λόγιοι
ἀντιπροσώπων,
Ἐφτά ψηφίσματα γιά τίς ὑπέροχες ὑπηρεσίες πού
προσέφερες.
Ἄ, ρέ Λαυρέντη, ἐγὼ πού μόνο τό ἔξεραι τί καθαί-
μα ἦσουν,
Τί κάλπικος παρὰς, μιὰ δλόκληρη ζωὴ μέσα στό
ψέμα
Κοιμοῦ ἐν εἰρήνῃ δέ θά ῥθω τὴν ἡσυχία σου νά
ταράξω.
(Ἐγὼ, μιὰ δλόκληρη ζωὴ μέσ στη σιωπὴ θά τὴν
ἐξαγοράσω
Πολύ ἀκριβὰ κι ὄχι μὲ τίμημα τό θλιβερό σου τό
σαρκίο.)
Κοιμοῦ ἐν εἰρήνῃ. Ὡς ἦσουν πάντα στη ζωὴ: ὁ
καλός,
Ὁ λαμπρὸς ἄνθρωπος, ὁ οἰκογενειάρχης, ὁ πα-
τριώτης.
Δέ θά ἴσαι ὁ πρῶτος οὔτε δά κι ὁ τελευταῖος.

156

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΝΟΜΟΤΑΓΟΥΣ

Γράφω ποιήματα μέσα στά πλαίσια πού ὀρίζουν
οἱ ὑπεύθυνες ὑπηρεσίες
Πού δέν περιέχουν τὴ λέξη: Ἐλευθερία, τὴ λέξη:
Δημοκρατία
Δέν φωνασκοῦν: Κάτω οἱ τύραννοι ἦ: Θάνατος
στοὺς προδότες
Πού παρακάμπτουν ἐπιμελῶς τὰ λεγόμενα φλέ-
γοντα γεγονότα
Γράφω ποιήματα ἄνετα καὶ ἀναπαυτικά γιά ὅλες
τίς λογοκρισίες
Ἀποστρέφομαι τετριμμένες ἐκφράσεις ὅπως: σα-
πίλα ἢ καθάρματα ἢ πουλημένοι
Ἐκλέγω σέ πάσα περίπτωση τὴν ἀρμοδιότερη λέ-
ξη
Αὐτὴ πού λέμε «ποιητικὴ»: στιλπνὴ, παρθενικὴ,
ἰδεατῶς ὄραία.
Γράφω ποιήματα πού δέν στρέφονται κατὰ τῆς
καθεστηκυίας τάξεως.

157

ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ ΔΟΚΙΜΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ*

- Οί τσαγκαράδες νά φτιάνουν όπως πάντα γερά παπούτσια
- Οί εκπαιδευτικοί νά συμμορφώνονται μέ τό αναλυτικό πρόγραμμα του Υπουργείου
- Οί προχονόμοι νά σημειώνουν μέ σχολαστικότητα τίς παραβάσεις
- Οί έφοπλιστές νά καθελκύουν διαρκώς νέα σκάφη
- Οί καταστηματαρχές ν' ανοίγουν και νά κλείνουν σύμφωνα μέ τό έκάστοτε ώρARIO
- Οί εργάτες νά συμβάλλουν ευσυνείδητα στην άνοδο του επιπέδου παραγωγής
- Οί άγρότες νά συμβάλλουν ευσυνείδητα στην κάθοδο του επιπέδου καταναλώσεως
- Οί φοιτητές νά μιμούνται τούς δασκάλους τους και νά μήν πολιτικολογούν
- Οί ποδοσφαιριστές νά μήν δοροδοκούνται πέραν ενός λογικού όριου
- Οί δικαστές νά κρινουν κατά συνείδησιν και έκτάκτως μόνον, κατ' έπιταγήν
- Ο τύπος νά μή γράφει ό,τι πιθανόν νά έμβάλλει εις άνησυχίαν τούς φορτοεκφορτωτάς
- Οί ποιητές όπως πάντα νά γράφουν ώραία ποιήματα.

* Πρόκειται περί προσχέδιου, ός ό τίτλος, και προσφέρεται εις έλευθέραν δημοσίαν σύζητησιν. Μετά τής άκοινοθησίμας άπόφαις θέ γίνεται τελική έπεξεργασία έπί όμάδος Έγκριτων Ποιητών και διά παραδοθεί εις τό κοινόν προς γνώσιν και άναμόρφωσιν.

Κι ή ζωή θέλει σκληρότητα—μένα μου λές—και «ρεαλισμό» κυρίως)

Καί τ ώ ρ α

Έσύ πάλι από μέσα κι ό Μάκης πάλι άπ' όξω
(Έτσι χοντρά χοντρά) παράγων πιά τρανός τής καταστάσεως—
—όπως, έδω πού τά λέμε, τής κάθε μέχρι τώρα καταστάσεως—
Νά γίνεις, λέει, Έλλην, νά βάλεις μυαλό, νά γίνεις χρήσιμος
Κι έσύ μιά φορά στην κοινωνία, νά δουλέψεις γι' αυτή τή δόλια τήν πατρίδα
Και νά σου δίνει συμβουλές έν όνόματι τής παλιάς παλιάς φιλίας και του «...για θυμήσου».

(Έπιμένω νά διηγούμαι και μάάλιστα πολύ ώμά, πράγματα πού τά ξερετε όλοι
Πού τά πα και τά ξανάπαν κι άλλοι πού πριν πο-λύ καλύτερα από μένα
Πράγματα άνιαρά, πού δέν κινούν πιά διόλου τό ένδιαφέρον σας
“Όπως ή δολοφονία τής Σάρων Τέιτ π.χ. ή οί γάμοι τής Τζάκω ή τό ψυγέτο «Κελβινέτορ».)

Μέ δύο διαγραφές στην πλάτη σου, μιὰ δήλωση
'Αποκηρύξεως, όταν σ' άπομονώσαν στο Ψυχια-
τρείο

"Αν—σήμερα λογιστής σ' ένα κατάστημα έδωδι-
μων—

"Αχρηστος πιά για όλας, στειμένο λεμόνι,
Ξοφλημένη περίπτωση, μέ ιδέες από καιρό ξεπε-
ρασμένες,

"Αν—λέω άν...
Μέ λίγη καλή θέληση έρχόνταν όλα κάπως δια-
φορετικά

"Η από μιὰ τυχαία σύμπτωση, όπως σέ τόσους και
τόσους

Συμμαθητές, φίλους, συντρόφους—δέ λέω άβρό-
χους ποσι

"Αλλά άν...

(Φτάνει. Μ' αυτά δέ γράφονται τά ποιήματα. Μήν
επιμένεις.

"Άλλον άέρα θέλουν για ν' άρέσουν, άλλα «μετου-
σίωση».

Τό παραρίζαμε στη θεματογραφία.)

161

IF...

"Αν—λέω άν...

"Αν όλα δέ συνέβαιναν τόσο νωρίς

"Η άποβολή σου άπ' τό Γυμνάσιο στην Ε' τάξη,
Μετά, Χαϊδάρι, 'Αι Στράτης, Μακρονήσι, 'Ιτζε-
διν,

"Αν στά 42 σου δέν ήσουν μέ σπονδυλαρθρίτιδα

"Υστερα από τά είκοσι χρόνια τής φυλακής

160